

lenormer til en stigning i vuggestuepladser og pladser i privat dagpleje fra 9.100 i 1970 til 34.000 og i børnehavepladser fra 53.000 i 1970 til 130.000. Heroverfor står socialstyrelsens skøn over behovet i 1985: 60.000 pladser i vuggestuer og privat dagpleje og 190.000 børnehavepladser.

Efter forslagsstillernes opfattelse nødvendiggør disse prognoser, at spørgsmålet om personalenormering overlades til kommunerne, så de økonomiske ressourcer kan anvendes så hensigtsmæssigt som muligt. En reduktion af personalenormerne vil betyde, at der kan skaffes flere institutionspladser.

Godkendelse af formidling af dagpleje bør efter tilsvarende retningslinjer overtages af kommunerne.

Plejehjem.

Iflg. finansministeriets redegørelse findes der i et moderne plejehjem i dag 60 heltidsansatte i et plejehjem til 60 patienter. For få år siden ansås 40 heltidsansatte for fuldt ud tilstrækkeligt til i enhver henseende at tage sig af dette antal patienter. Perspektivplanredegørelsen skønner, at personaleforbruget ved den offentlige forsorg på institutioner for invalide- og folkepensionister vil stige fra 18.000 i 1970 til 43.000 i 1985. Denne beregning er baseret på et lavere personaleforbrug (80 ansatte pr. 100 patienter), end man i dag anvender i nye institutioner. Dertil kommer, at der i 1985 efter prognosen skal bruges 40.000 personer til omsorgen for hjemmeboende pensionister, hvilket er næsten en fordobling i forhold til 1970.

Der findes ingen bestemmelser om personalenormeringen i plejehjem, men staten refunderer 75 pct.

af driftsudgifterne. Personaleudviklingen understreger betydningen af en omlægning af refusionssystemet.

Der er derimod meget detaljerede krav til plejehjemsbyggeriets standard. Finansministeriet rejser i den omtalte redegørelse tvivl om, at der ved alle kravenes udformning er taget de fornødne økonomiske hensyn, og henviser til, at der ikke er enighed blandt de lægelige og sociale sagkyndige om berettigelsen af de konkrete krav.

Finansministeriet finder, at „der er grundlag for en gennemgribende forenkling af normerne således at det stort set overlades til de kommunale myndigheder at afgøre, hvilken standard plejehjemmene skal have. En sådan decentralisering fører over til spørgsmålet om ændrede refusionsregler“.

Lovændringer.

De foreslåede ændringer skulle indebære en væsentlig indskrænkning i centrale organers tilsynsvirksomhed og dermed en enklere, hurtigere og også billigere forretningsgang.

Finansministeriets redegørelse understreger, at både for daginstitutionernes og plejehjemmenes vedkommende må de foreslåede forenklinger betragtes som en overgangsløsning, idet det må forudses, at de nuværende procenttilskud vil blive søgt omgagt til f. eks. tilskud efter objektive kriterier eller bloktilskud.

Disse ændringer vil kræve lovændringer, hvori- mod ændringerne af de mange normer og standarder kan gennemføres administrativt.